

Divadelní Koječák

neděle 16. 3. 2008

Soutěžní sekce

Sobota 15. 3. 2008 – den pátý
odpoledne

Divadlo Vysokozdvížného soumara
Opava: Hra

Slunečné sobotní odpoledne patřilo opavskému souboru mladých talentů Divadlu Vysokozdvížného soumara. Mladí nadšenci nám předvedli svou druhou autorskou hru s prozaickým názvem Hra. Divadelní Kojetín si vybrali jako místo premiéry své inscenace a zopakovali tak malou tradici, neboť jejich debutové představení s názvem Rys ostřeviděný uvedli také nejdříve v Kojetíně, a to na loňském divadelním festivalu.

Zhruba hodinové představení zavedlo nepříliš velký počet diváků do zpočátku možná nepochopitelného děje, který však v průběhu představení nabral zřetel a v úplném závěru Hry nečekaně vyvrcholil do působivé tečky. Mladí muži překvapili svou originalitou hraničící místy až s nonsensem a zajímavě tak obohatili program letošního kojetínského festivalu.

Herci z Divadla Vysokozdvížného soumara svým stylem rozhodně nenudí. Jejich podání vlastní autorské hry se sice nemusí zamlouvat každému, ale přesto inscenace nabízí možnost alespoň k zamyšlení. Proto jim přejme, ať se dlouho udrží na vysoko zdvižené noze.

večer

Divadlo Malá scéna Zlín: Mezi
nebem a ženou

Malá scéna Zlín tradičně představuje jednoho z nejobávanějších konkurentů pro ostatní soutěžící soubory. Nejen že nás soubor letos opět nezklamal, dokonce udělal od loňského roku krok dopředu. I po změně režiséra, nyní pod vedením Dodo Gombára, poskytl téměř plnému sálu zajímavý zážitek.

Děj inscenace, rozdělený do dvanácti měsíců a dvanácti setkání, v různých obměnách zobrazuje prakticky vždy stejný vztah mezi Mužem a Ženou. Divák může snadno aplikovat své vlastní zkušenosti na obrazy různých období spojení muž - žena, Adamem a Evou počínaje a dvěma starými lidmi pod bílou plachtou konče. Vše je umocněno téměř profesionálním osvětlením i ozvučením a živý hudební doprovod dodává celé podívané správnou atmosféru.

Loni stříbrný zlínský soubor ukázal, že i amatérské divadlo by se mohlo směle měřit s profesionální konkurencí. Proto byl tvůrcům i letos odměnou upřímný a dlouho trávající potlesk.

Neděle 16. 3. 2008 – den šestý
dopoledne

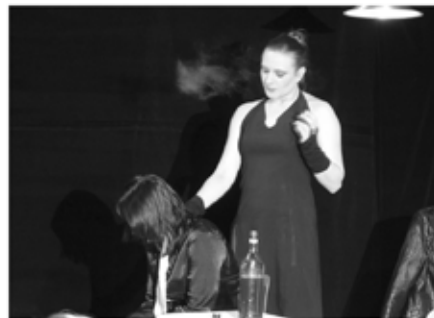
Divadlo Bez střechy Vyškov při O. S.
Thalia a MKS Vyškov: Schody pro
kočku

Jako poslední se nám na 16. ročníku Přehlídky amatérských divadelních souborů Divadelní Kojetín 2008 představil v sobotu dopoledne loňský vítěz přehlídky z Vyškova. Opět jsme mohli zhlédnout kvalitně provedenou komorní divadelní inscenaci ze současnosti – Schody pro kočku.

Vyškovští stejně jako loni posadili diváky na podium, do jehož zadní části umístili scénu, kde dvě hlavní a zároveň jediné představitelky podaly velmi přesvědčivě své emocionální výkony. Celý příběh se točil kolem jednoho zmiňovaného muže Pepína, jenž byl spojovacím prvkem obou a očividně i dalších žen.

Vyškovský soubor letos i přes změnu režiséra opravdu nezklamal a stal se vážným kandidátem na postup na festival Divadelní Třebíč/Děčín.

Vox populi

V poslední části divadelní ankety studenti Gymnázia Kojetín Michaela Tejchmanová a Jakub Lorenc zjišťovali, zda lid chodí do divadel, jaké divadlo se mu kdy zalíbilo nejvíce a jestli by si v něm zahrál.

Radka Kolková (kolemjoucí)

„Do divadla nechodím vůbec. A hrát bych v něm nechtěla.“

Veronika Gazdová (studentka GKJ)

„Jo, do divadel chodím. Naposledy jsem byla ve čtvrtek. Hrát bych ale nikde nechtěla, protože neumím vystupovat před lidmi.“

Miroslav Svozílek (student GKJ)

„Chodím do divadla tak jednou za rok. Určitě bych si někde zahrál, ale nechtěl bych hrát žádného kašpara.“

Mgr. Vladimíra Vránová (učitelka GKJ)

„V Kojetíně jsem nebyla, ale jinak do divadla chodím. Nejvíce se mi líbilo představení Testosteron v Opavě. Hrát bych ale nechtěla, neumím se předvádět před lidmi.“

Neznámá žena

„Chodím jenom na dětská představení s dcerou, jinak ne. Nejvíce se nám líbilo představení O třech prasátkách, ale hrát bych určitě nechtěla.“

Radim Silbernagl (kolemjoucí dítě)

„V divadle jsem byl ve čtvrtek, ale jinak tam nechodím. A určitě bych si někde zahrál, to by mě bavilo.“

Poklábos s...

...Ing. Dušanem Zakopalem, členem poroty

Pokolikáté jste členem poroty Divadelního Kojetína?

Já jsem to tedy přesně nepočítal, ale jestliže je toto šestnáctý ročník, tak dělám porotce dobrých deset let.

To byste mohl dobře posoudit, zda jsou přihlášené soubory čím dál kvalitnější, či naopak...

Myslím, že se kvalita celkově zlepšuje. O tom svědčí i fakt, že ty soubory, které jsou na špici, sahají po dramaturgicky zajímavých předlohách, což ještě před těmi deseti lety takto nebylo. Tehdy se tvůrci obraceli spíše na klasickou tvorbu, zatímco dnes přicházejí s takovými kusy, jako je například Manželské vraždění, Schody pro kočku nebo Mezi nebem a ženou. To jsou všechny velice zajímavé tituly s tématy současnými a zcela vážnými.

Letos se tu objevilo několik autorských her, bylo tomu tak často i v minulých ročnících? Ten trend autorských her začal už někdy v sedmdesátých letech, kdy se k vlastní tvorbě ochotníci často uchýlovali, protože se tak mohli vyjádřit k době. Pak nastal

na nějakou dobu útlum a teď se opět autorské hry vrací, většinou tedy ne takového recesistického typu, jaký předvedl Vysokozdvížený soumar. Často to dnes vypadá tak, že někdo z toho ochotnického souboru napíše scénář, sám si ho zrežíruje a ještě mu do toho kecají herci... Takže se dnes trend autorských her opět vrací, většinou se současnou tematikou.

Myslíte si, že se ochotnické divadlo u nás vyvíjí dobrým směrem?

To je velmi zajímavá otázka... Já si myslím, že se v každém případě vyvíjí dobrým směrem, ale tak tomu bylo v podstatě vždycky. Jen v období sametové revoluce zájem o ochotnické divadlo výrazně poklesl, dokonce hrozilo, že dojde k jeho zániku, ale v současné době opět došlo k jeho vzestupu, dokonce bych řekl, že až o čtyřicet procent. Lidé mají ochotnické divadlo rádi, protože od něj čekají nejen kontakt s divákem, ale hlavně to sociální spojení, publikum má k ochotníkům samozřejmě blíže než k profesionálům... A hlavně se každý chce nějakým způsobem prezentovat, protože v každém z nás je takový ten zdravý exhibicionismus. A to je základ ochotničiny.

Jak hodnotíte letošní ročník Divadelního Kojetína?

Rozhodně se dá říct, že tento ročník byl lepší, než ten minulý, protože se tu neobjevilo žádné představení, které by se dalo označit vyloženě za propadák. Nic takového tady nebylo. Soubory měly tendence k hravosti a snažily se přinést zajímavá témata, jak náročná tak veselá. A v tomto byla letošní přehlídka lepší než loňská.

Ohlédnutí obrazem

Zdravý nemocný

Jak princezna Máňa zachránila Martina z pekla

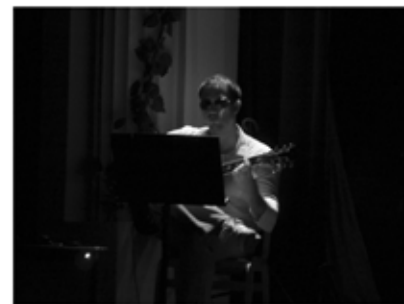
Rozpaky zubaře Svatopluka Nováka

Tonka Šibenice

Antigona

Mezi nebem a ženou

